

NOUS TEMPS, LA MATEIXA LLUITA

L'ecologisme 2.0 debat com no morir d'èxit

L'eclosió de Terraferida, emblema d'un canvi social

JAUME VINYAS
PALMA

Si hi ha un col·lectiu ecologista que, els darrers temps, ha tingut un protagonisme indiscutible a les Balears, aquest és Terraferida. Amb menys de dos anys de vida, el seu activisme a les xarxes socials els ha convertit en un fenomen que, tal com admeten els impulsors, els ha desbordat. Inicialment, eren una quinzena de persones, amb molts anys d'experiència en la lluita però amb ganes de provar "una fórmula més còmoda a través de les xarxes", segons explica el portaveu, Jaume Adrover. "Necessites anar a Palma, agafar el cotxe, i ja ho vaig fer molts anys. Cercàvem una altra dinàmica", diu. Més còmode no vol dir menys intens, emperò. El nucli dur es vertebra mitjançant un canal privat de Telegram en què es debat cada dia, constantment. "És més caòtic, però permet ser més reactiu", assegura.

En un principi, la seva idea era anar penjant, a les xarxes, fotografies aèries en què es comparaven els efectes de l'urbanisme descontrolat en el territori. "Voliem generar una consciència del procés urbanitzador per impactar la gent", diu Adrover. "Després", afegeix, "vam començar a manejar dades sobre urbanisme, vam acabar obrint un blog i vam veure que tenia tirada. Ara, ja comentam l'actualitat política". Aquesta mateixa setmana, han registrat una denúncia sobre residus a la Conselleria de Medi Ambient. I la xarxa de col·laboradors que, regularment, va obtenint informació ja supera la seixantena de persones, a banda de tot el que puguin rebre, puntualment, a través dels milers de seguidors que tenen a les xarxes.

Més consciència que mai

La popularitat que ha assolit Terraferida no és, segons els seus membres, atribuïble, en exclusiva, a l'habilitat en el maneig de les xarxes socials. "Ara hi ha més consciència que mai", diu Adrover, "perquè el

model està fora de control". En aquest sentit, ha detectat "un nou model d'ecologista. Ja no és l'activista d'esquerres de tota la vida el que es mou o s'integra en plataformes locals. Ara hi ha una gran massa social que s'està conscienciant perquè, vagi on vagi, es troba amb el problema", ja siguin els estralls de l'urbanisme salvatge o els efectes de la massificació turística. "És tota una gran massa de gent que abans ho veia enfora i ara li toca de prop", conclou.

Un nou model d'organització

A Adrover no l'incomoda l'etiqueta 'ecologista 2.0', però també nega que Terraferida sigui una organització incompatible amb altres de més "clàssiques" com el GOB. "Encara en som soci i feim feina plegats. Sumam", diu. Considera, però, que aquestes estructures "són efectives, però més lentes". En canvi, a través de les xarxes, es pot aconseguir molta més informació i ressò. És una manera de fer feina, admet, "més líquida i volàtil, però igualment interessant". Ara, un dels reptes que han d'encarar és el de poder donar sortida a tota la informació que els arriba. I contrastar-la.

Aquesta mateixa setmana, admeten, van haver de rectificar davant unes crítiques a l'organització de la cursa Ironman. "Ens va arribar una foto d'una cuneta plena de restes de residus de plàstic dels corredors. Després, ens van indicar que s'havien dipositat correctament al contenidor, però que uns desconeguts es van dedicar a escampar el fems. La immediatesa té coses bones i dolentes", precisa.

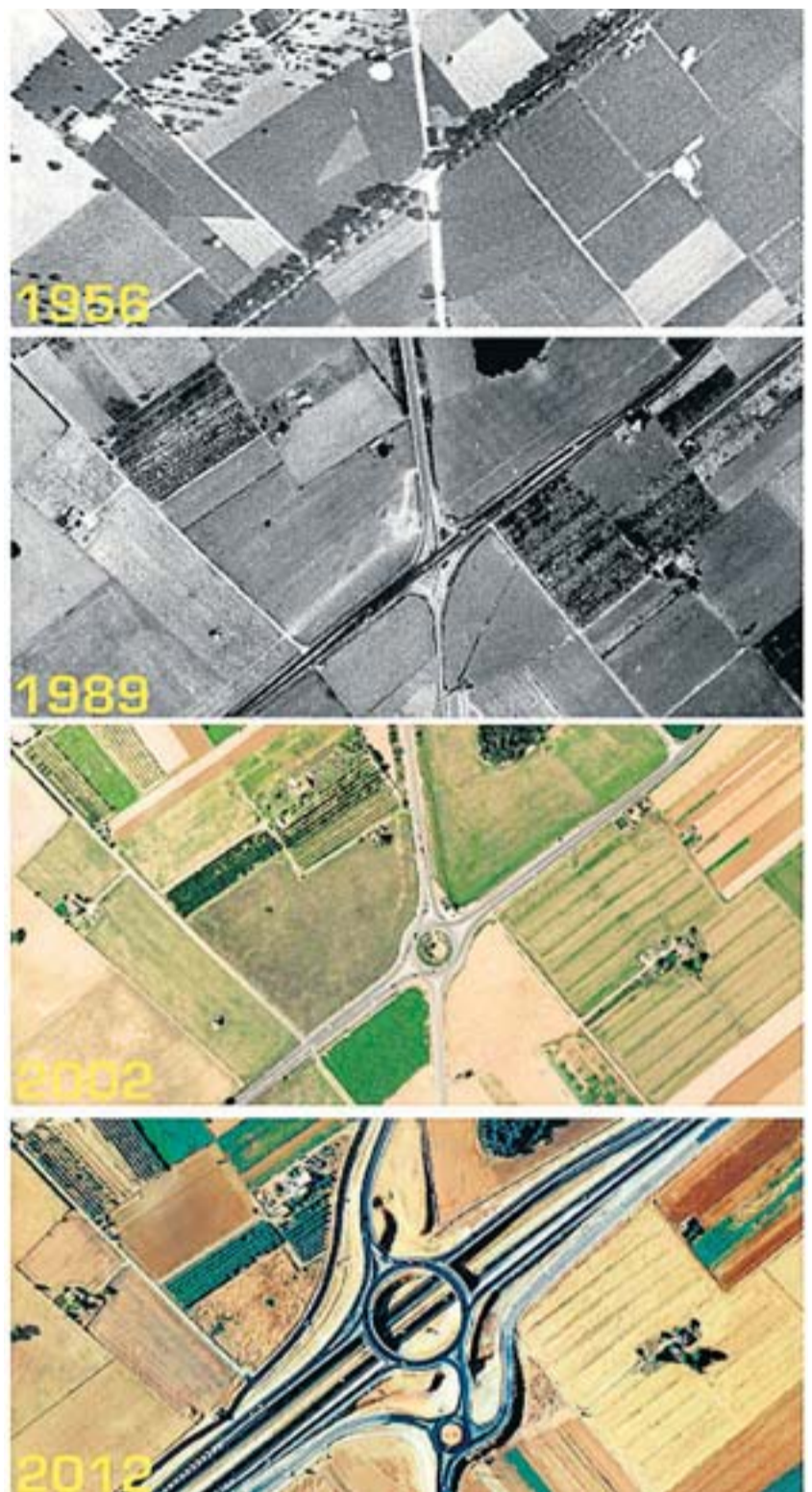
Tot i estar encantats amb l'èxit i la repercussió assolits, el grup es debat, ara, entre la il·lusió de continuar i el temor d'acabar convertint-se en allò que van voler deixar de ser. "Hi ha gent que es demana si se'n poden fer socis i, fins i tot, ens han proposat que obrim un compte corrent per fer-hi aportacions". "La nostra estructura està en discussió i anam improvisant una miqueta", admet. Amb tot, tenen molt clar que

Jaume Adrover
PORTAVEU DE
TERRAFERIDA

"Els col·lectius d'estructura clàssica són efectius, però més lents"

"La nostra estructura està en discussió i anam improvisant una miqueta"

L'evolució d'una rotonda a l'autovia Palma-sa Pobla va ser la primera denúncia que va penjar el col·lectiu a les xarxes. TERRAFERIDA

no acceptaran doblers de l'Administració ni del Govern. Hi ha una autèntica aversió a convertir-se en una estructura burocratitzada. "Volem evitar els riscos de les organitzacions clàssiques, que han de dispendiar d'un pressupost i gent contractada. Volem fer ecologisme i prou", hi insisteix, i remarca que tota la repercussió que han aconseguit, fins ara, els ha costat poc més

de 150 euros: el preu d'una pancarta i de mantenir el blog.

Prenguin el camí que prenguin, volen llevar-se importància i asseguren que "ho farem com puguem, i quan no puguem, tancarem el xibiu i no passarà res". "Si plegàssim", afegeix, "qualcú altre podria fer el mateix que feim. Si desapareix el GOB sí que seria un drama", assenyalava.

1988

L'Albufera d'Alcúdia és declarada Parc Natural

El moviment ecologista va criticar la degradació que estava patint la zona de l'Albufera d'Alcúdia (l'àrea humida més gran de les Balears) des de, gairebé, una dècada abans. No obstant això, no va ser fins al 1988 que l'indret va ser declarat Parc Natural pel seu interès ornitològic.

1988

El repte de mantenir Trebalúger com una zona verge

La protecció de Trebalúger va suposar 26 anys de protestes. L'inici de la lluita fou l'aprovació, el 1988, d'una llicència per construir 19 xalets a la platja. Comença una campanya ciutadana, s'hi van presentar 1.500 recursos i els promotors acabaren demandant el Govern balear per haver protegit la zona.

1990

Manifestació al Parlament per l'aprovació de la LEN

La Llei d'Espais Naturals va aprovar-se a principis de 1991 i uns mesos abans 26.000 persones es manifestaven a les portes del Parlament reclamant la norma. Quan va entrar en vigor, una tercera part del territori balear va quedar al marge de la urbanització, però encara podien construir-se xalets.